

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 5. kolovoza 2012.

[\[Video\]](#)

Isus, pravi kruh života

Draga braćo i sestre, u današnjoj se liturgiji nastavlja čitati šesto poglavlje Ivanova Evanđelja. U sinagogi smo u Kafarnaumu gdje Isus drži svoj poznati govor nakon umnažanja kruha. Narod ga je pokušao zakraljiti, ali se Isus povukao, najprije na goru a potom u Kafarnaum. Kako ga nisu nigdje vidjeli, pošli su ga tražiti, lađama su prešli na drugu obalu gdje su ga konačno pronašli. Ali Isus je dobro znao razlog zbog kojeg su ga tražili s tolikim oduševljenjem i to jasno kaže: "tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se" (r. 26). Isus želi pomoći ljudima da se izdignu iznad neposrednog zadovoljavanja svojih materijalnih potreba, ma kako one važne bile. Želi da se otvore obzoru života kojeg ne čine jednostavno svakodnevne brige oko hrane, odijevanja, karijere. Isus govori o hrani koja je neprolazna, koju je važno tražiti i prihvatiti. On kaže: "Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati" (r. 27).

Mnoštvo ni ovaj put ne razumije, misli da Isus od njih traži ispunjavanje zapovijedi i da će tako moći postići da se to čudo nastavi, te pita: "Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?" (r. 28). Isusov je odgovor jasan: "Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao" (r. 29). Središte života, ono što daje puni smisao i čvrstu nadu na često teškom životnom putu je vjera u Isusa, to je susret s Kristom. Nije riječ o tome da se slijedi neka ideja, neki projekt, već o tome da ga se susretne kao živu Osobu, da dopustimo da nas on i njegovo evanđelje potpuno zahvate. Isus poziva ljude da se ne zaustavljaju na ljudskom obzoru i da se otvore Božjem obzoru, obzoru vjere. On traži samo jedno: prihvatiti Božji naum, to jest "vjerovati u onoga kojega je on poslao" (r. 29). Mojsije je dao Izraelu manu, kruh s neba, kojim je sam Bog hranio svoj narod. Isus ne daje nešto, on daje samoga sebe: on je "pravi kruh koji je s neba sišao", u susretu s njim mi susrećemo Boga

živog.

"Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?" (r. 28), pita mnoštvo, spremno djelovati da bi se čudo s kruhom nastavilo. Ali Isus, pravi kruh života koji taži našu glad za smislom, istinom, ne može se "zaraditi" ljudskim radom; on nam dolazi isključivo dar Božje ljubavi, kao Božje djelo koje treba tražiti i prihvatiti.

Dragi prijatelji, u danima ispunjenim radom i problemima, ali također u danima odmora i opuštanja, Gospodin nas poziva da ne zaboravimo da je nužno brinuti se za materijalni kruh i obnoviti snage, ali je još od veće važnosti poraditi na tome da se produbi odnos s njim, jačati našu vjeru u njega koji je "kruh života", koji ispunja našu želju za istinom i ljubavlju. Neka nas Djevica Marija, u danu u kojem se spominjemo posvećenja Bazilike Svete Marije Velike, podupire na našem putu vjere.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana